

PÁZMÁNY *1635*
— *a l a p i t v a*

Pázmány Law Working Papers

2016/28

Szabó Endre Győző

**Az Európai Unió általános adatvédelmi
rendeletének egyes kérdéseiről III.**

**Az adatvédelmi hatóságok
együttműködése - Bírság kiszabása -
Belső adatvédelmi felelősök szerepe**

Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Pázmány Péter Catholic University Budapest

<http://www.plwp.eu>

Az Európai Unió általános adatvédelmi rendeletének egyes kérdéseiről III.

Az adatvédelmi hatóságok együttműködése

Bírság kiszabása

Belső adatvédelmi felelősök szerepe

Az Európai Unió új adatvédelmi szabályai

Az Európai Bizottság 2012-ben nyújtotta be javaslatát egy új adatvédelmi keretre nézve. Az Európai Unió két társ jogalkotó szerve négy év tárgyalás után hagyta jóvá a két jogalkotási aktusból álló csomagot:

- Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről
- Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről.

A több részletben megjelenő írások sorában az első jogalkotási aktust, az általános adatvédelmi rendeletet ¹ vizsgáljuk. A sorozat harmadik részében az adatvédelmi hatóságok együttműködéséről, a bíróság kiszabásának körülményeiről, valamint a belső adatvédelmi felelősök szerepéről és felelősségéről lesz szó.

---

¹ A rendeletet gyakran GDPR-ként (General Data Protection Regulation rövidítése) is említik, akár magyar nyelvű dokumentumokban, illetve közegben is.

Adatvédelmi hatóságok együttműködése, bírság ²

A rendelet olyan típusú jogalkotási aktus, amely a jogharmonizáció legmagasabb szintjének elérését szolgálja. A korábbi adatvédelmi irányelvhez hasonlóan az új adatvédelmi rendelet is a tagállamok kötelezettségévé teszi, hogy a természetes személyek jogainak védelme, valamint a személyes adatok Unión belüli szabad áramlásának biztosítása érdekében független adatvédelmi hatóságot hozzanak létre. Ezt a kötelezettséget nem csupán a rendelet, tehát az uniós jog másodlagos szintje, hanem az elsődleges jog is rögzíti, amikor az Európai Unió Működéséről szóló szerződés 16. cikke gyakorlatilag szó szerint megegyezően ugyanezt írja elő.

A hatóságok a rendelet alapján azonos feladatokkal és hatáskörökkel vannak felruházva, ez kiterjed az alkalmazható szankciókra, ideértve a bírságot is.

A hatóságoknak az egységes joggyakorlat kialakításában játszott szerepét illetően a rendelet nem hagy kétséget, előírja ugyanis, hogy minden felügyeleti hatóság elősegíti a rendeletnek az Unió egész területén történő egységes alkalmazását. A hatóságoknak ebből a célból együtt kell működniük egymással és az Európai Bizottsággal.

A rendelet szerint minden olyan esetben fennáll az együttműködés kötelezettsége, amikor az adatkezelés több tagállamot érint, határon átnyúló adatkezelés valósul meg. Vannak esetek, amikor még ebben az esetben is csupán egy tagállam hatósága jár el a rendelet alapján. Ilyen eset, ha az ügy tárgya kizárólag a hatóság tagállamában található tevékenységi helyet érint, vagy ha kizárólag a tagállamban érint jelentős mértékben adatalányokat. A panaszokat minden hatóság jogosult és köteles fogadni, ezek kapcsán eljárhat, azonban a panasz alapján induló eljárás során szükséges lehet a másik hatóságokkal való együttműködés.

Ezekben a kivételes esetekben is kötelezettsége az érintett adatvédelmi hatóságnak tájékoztatnia a fő felügyeleti hatóságot, tehát az adatkezelő tevékenységi központja szerint illetékes adatvédelmi hatóságot. A fő felügyeleti hatóság dönti el, hogy el szeretne-e járni, vagy sem. Ha eljár, tehát az ügyet úgymond magához vonja, akkor az ún. együttműködési eljárás valósul meg. Ennek során az értesítő hatóság határozattervezetet terjeszthet a fő felügyeleti hatóság elé, amelyet neki a „lehető legnagyobb mértékben” figyelembe kell vennie a végleges döntés kialakítása során. Az adatkezelővel szemben az eljárás során a fő felügyeleti hatóság az egyedüli kapcsolattartó.

Abban az esetben, ha a fő felügyeleti hatóság az értesítő hatóság jelzését követően nem jár el az ügyben, az értesítő hatóság saját hatáskörben jár el, eljárása során igénybe veheti a hatóságok együttműködésére szolgáló sajátos eljárásokat, így a kölcsönös segítségnyújtást ³ és a közös műveleteket. ⁴

---

² A rendelet 51-75. cikke szabályozza ezt a területet, a (117)-(152) preambulum bekezdés kapcsolódik továbbá a tárgykörhöz.

³ A rendelet 61. cikke szerint

⁴ A rendelet 62. cikke szerint

A rendelet az együttműködés formáira nézve meghatároz követelményeket, bizonyos eljárási szabályokat is rögzít, azonban az egyes hatóságok eljárásai a tagállami eljárásjog alapján történnek. A tagállami eljárásokra épül rá a rendeletben szabályozott együttműködés. A tagállami hatóságok közötti előkészítő megbeszélések egyik fontos témája, hogy az eltérő tagállami eljárásrendek mennyiben érintik a rendelet végrehajtását, illetve amennyiben a tagállami eljárási szabály akadály lehet a hatékony együttműködésnek, akkor származhat-e ebből a tagállami szervekre nézve jogalkotási kötelezettség. A megbeszélések során az a vélemény kristályosodik ki, hogy tagállami szabályok, sem anyagi, sem eljárási szabályok nem akadályozhatják a rendelet érvényesülését.

Az együttműködési eljárás menete (egyablakos ügyintézés)

A tagállamok konszenzusra törekednek az ügy intézése során, és minden releváns információt megosztanak egymással. A fő felügyeleti hatóság feladata elkészíteni a döntés tervezetét, amellyel kapcsolatban a többi hatóság észrevételeket tehet. A négyhetes egyeztetési periódust követően új döntés tervezettel állhat elő a fő hatóság, amennyiben figyelembe vette a másik hatóság „releváns és megalapozott” kifogását. Amennyiben nem tudnak megállapodni a kiegészítő két hetes időszakban, úgy az egységességi mechanizmus keretében a Testület előtt folytatódik az eljárás.

Abban az esetben, ha a döntés tervezetével szemben nem emel a többi hatóság kifogást, akkor a konszenzust vélelmezni kell, és az minden résztvevő hatóságra nézve kötelező. A fő felügyeleti hatóság közli a döntést az adatkezelő tevékenységi központjával, továbbá értesíti a többi érintett felügyeleti hatóságot, valamint a Testületet. A panaszt fogadó hatóság tájékoztatja a panaszost a döntésről, értelemszerűen a panaszos nyelvén.

Előfordulhat, hogy a résztvevő hatóságok a panasz egy részét elutasítják, míg egy másik részét érdemben vizsgálják. Ilyen esetben az elutasítást illetően minden hatóság maga hoz döntést, az érdemi részét illetően pedig a fő felügyeleti hatóság vezetésével születik meg a döntés a leírt módon.

A döntést a tevékenységi központhoz címzik, annak hatálya azonban az egész Európai Unióra kiterjed: az adatkezelőnek eleget kell tennie a döntésben foglaltaknak, és annak minden tevékenységi helyén meg kell felelni. Arról, hogy milyen módon felel meg a döntésnek, a fő felügyeleti hatóságnak be kell számolnia.

Sürgősségi eljárásra akkor van lehetőség, ha rendkívüli körülmények miatt az érintettek jogainak védelme érdekében késedelem nélkül szükséges fellépni. Ilyenkor a hatóság meghatározott időre (legfeljebb három hónapra) érvényes intézkedést fogadhat el. Ennek a döntésnek a hatálya értelemszerűen csak az adott tagállamra terjed ki. Ha a körülmények ezt szükségessé teszik, a Testület a tagállami hatóság kérésére kötelező döntést hoz az ügyben.⁵

Egységességi mechanizmus eljárás – vitarendezési eljárás

Az Európai Adatvédelmi Testületnek lesz vitarendezési feladata is. Ennek során a tagállamokra nézve kötelező döntéseket fogadhat el. Fogalmazhatunk úgy is, hogy ezekben az esetekben csorbulni fog a hatóságok jelenleg élvezett függetlensége. Korábban ugyanis elképzelhetetlen lett volna, hogy a meggyőződésével ellentétes döntést kelljen adott esetben érvényesítenie. Több ilyen esetkör lehetséges, így kötelező döntést lehet kérni a Testulettől abban, hogy vita esetén melyik hatóság járhat

---

⁵ Az eljárást a rendelet 66. cikke szabályozza.

el fő felügyeleti hatóságként; a Testület elé lehet tárni azokat az ügyeket, amelyekben valamely felügyeleti hatóság nem kérte ki a 64. cikkben felsorolt intézkedései előtt a Testület véleményét, vagy úgy fogadta el, hogy annak során nem tartotta be a Testület döntését. A vitarendezési eljárás alá vonható ügyek harmadik típusa az, amikor az egyablakos ügyintézés során nem tudnak megállapodni a döntésről a résztvevő hatóságok.

Megállapodás hiányában az ügy minden lényeges kérdésében a Testület dönt. Az eljárás az EU bíróságának előzetes döntéshozatali eljárásához hasonlítható módon zajlik majd, ahol meghatározott jogkérdésekben foglal állást a felügyelő hatóságok közössége. A Testület döntése minden résztvevő hatóságra nézve kötelező, a fő felügyeleti hatóság gondoskodik arról, hogy az annak megfelelő határozat elkészüljön, és azt közölje az adatkezelő tevékenységi központjával. A döntés kézbesítését a hatóság bejelenti a többi résztvevő hatóságnak és a Testületnek is.⁶

Bírság⁷

A bírságolás terén is azonos hatásköröket kaptak a hatóságok a rendeletben. A Testület iránymutatásokat dolgoz ki a felügyeleti hatóságok számára a közigazgatási bírságok megállapítására vonatkozóan. Az iránymutatás előkészítésén már dolgozik az adatvédelmi irányelv 29. cikke szerint működő munkacsoport, annak végleges változata nyilvánosságra kerül majd.

Azt, hogy a közigazgatási szervekkel szemben lehet-e bírságot alkalmazni, és milyen mértékben, azt a tagállam dönti el. A bírság kiszabása kapcsán a rendelet utal a tagállami eljárási szabályokra és garanciákra. A bírságról szóló döntések értelemszerűen bírósági felülvizsgálat alá esnek.

A mértéket illetően pontos eligazítást nem ad a rendelet, csupán a figyelembe veendő körülmények részletes felsorolását adja (83. cikk (2) bekezdés). Bizonyos jogsértések esetén a bírság maximális összege alacsonyabb (legfeljebb 10 millió Euró, vagy a globális éves forgalom 2%-a) például az adatvédelmi incidens bejelentésének elmulasztása vagy az előzetes adatvédelmi hatásvizsgálathoz kapcsolódó kötelezettségek megsértése), más esetekben a legmagasabb összeg (20 millió Euró, vagy a globális éves forgalom 4%-a): például az adatkezelés elveinek megsértése, vagy az érintetti jogok sérelme esetén.

Újdonság a rendeletben, hogy bírsággal nem csak az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót lehet sújtani, hanem a tanúsító szervezetet és az ellenőrző szervezetet is.

Amint bemutattuk, a hatóságoknak egységes gyakorlatra kell törekedniük a rendelet alkalmazása során az Európai Unió egész területén. Kérdésként adódik, hogy vajon a pusztán egy tagállamot érintő ügyekben is harmonizációra kell-e törekedni az alkalmazott jogkövetkezmények, így a kiszabott bírságok terén? Véleményünk szerint igen, az egységes alkalmazás kötelezettségének fényében. Nem fordulhat elő tehát az, hogy ugyanolyan súlyú jogsértés az egyik tagállamban bírságot vált ki, míg a másikban nem (vagy adott esetben még vizsgálatra sem ad okot). A bírság mértékét illetően a helyi gazdasági sajátosságokat és az ügy valamennyi körülményét figyelembe kell venni természetesen. A

---

⁶ A kézbesítésnek a fő felügyeleti hatóság eljárási szabályai szerinti következményei érvényesülnek.

⁷ Kapcsolódó rendelkezések: a rendelet 58, 70, 83. cikke, valamint a (10), (11), (130), (148)-(152) preambulum bekezdések

Testület vitarendezési eljárásai során nem fog a bírság összegét illetően dönteni. A mérlegelési jogkörön belül ez mindig az adott felügyelő hatóság feladata lesz.

Adatvédelmi tisztviselők⁸

Az adatvédelmi rendelet kiemelt figyelmet fordít azokra az adatkezelő szervezetén belül alkalmazott tisztviselőkre, akik már eddig is nagymértékben hozzájárultak az adatvédelmi szabályok érvényesítéséhez.

Az adatvédelmi tisztviselő kinevezésének kötelezettsége

A rendelet először felsorolja azokat a szervezeteket, ahol ki kell nevezni tisztviselőt: ezek a közhatalmi szervek, illetve közfeladatot ellátó szervek.

A rendelet azután felsorol tevékenységeket, amelyek indokolják a tisztviselő kinevezését: fő tevékenységük rendszeres, szisztematikus és nagymértékű megfigyelést (monitoring) foglal magába. Itt nem csupán azokat a tevékenységeket kell érteni, amelyek a szó hétköznapi értelmében jelentenek megfigyelést, hanem a felhasználói magatartást nagy részletességgel rögzítő, naplózó (például számlázási célból, vagy bűnüldözési célból) tevékenységeket is. Fontos, hogy ez a kitétel csak a magánszektorban működő adatkezelőkre vonatkozik (nem vonatkozik tehát a közszférára, mert ott egyébként általános kinevezési kötelezettség érvényesül).

Végül a rendelet felsorolja azokat az adatokat, amelyeknek a kezelése, ha a fő tevékenységi körhöz tartozik, és nagy számban kezelnek ilyen adatokat, akkor a tisztviselő kinevezése kötelező: a különleges adatok tartoznak ide, ahol a rendelet külön kategóriaként határozza meg a büntetőjogi felelősséggel kapcsolatos adatokat.

Ami a magyar viszonyokat illeti, arra lehet számítani, hogy nem szűkül azoknak a szervezeteknek a köre, amelyeknél a tisztviselő alkalmazása kötelező. Egyébként is az prognosztizálható, hogy a rendelet alkalmazása olyan sok jogalkalmazási kérdést fog felvetni, hogy nem a tisztviselőktől való megváltás, hanem a foglalkoztatásuk lesz inkább napirenden.

A tisztviselő kinevezésével kapcsolatos kritériumok jól illeszkednek az előzetes adatvédelmi hatásvizsgálatra vonatkozó szabályokra. Nem véletlen, hogy a jogalkotó a hatásvizsgálat elkészítése kapcsán kötelezővé teszi a tisztviselő tanácsának kikérését (ha van kijelölt adatvédelmi tisztviselő).

Az adatvédelmi tisztviselő jogállása

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény meghatározza a felelős lehetséges végzettségeit (jogi, közigazgatási, informatikai, vagy ezeknek megfelelő felsőfokú végzettség). A rendelet más megközelítést alkalmaz, szakmai rátermettségről és feladatai ellátására való alkalmasságról beszél. Az adatvédelmi jogot és gyakorlatot szakértői szinten ismerő személy nevezhető ki, vagy bízható meg.

---

⁸ Kapcsolódó joganyag: a rendelet 37-39. cikke, továbbá a (97) preambulum bekezdés.

Minek alapján ítéhető meg az elvárt tudás és szakértelem? A rendelet szerint az adatkezelés sajátosságai és a kezelt adatok számára az adott körülmények között nyújtandó védelem alapján ítéendő meg, hogy milyen ismeretek szükségesek. Ezek tehát az Infotv-ben jelenleg szereplő végzettséget taglaló felsorolás szükségességét vetítik előre.

A foglalkoztatást illetően a rendelet rugalmasságra törekszik. A vállalkozáscsoport közös tisztviselőt is kijelölhet, ha a tisztviselő könnyen elérhető. Itt nyilvánvalóan a nemzetközi működés sajátosságait is figyelembe kell venni, de mindenképpen kell helyben is személyzet, hiszen a helyi viszonyok ismerete nélkülözhetetlen, az adatalanyokkal való kapcsolattartás pedig például nyelvismeret nélkül nem képzelhető el. A közelség és az elérhetőség tehát meghatározó elvárás.

Érdekes, hogy több szerv közös adatvédelmi tisztviselőjének kinevezése kapcsán csak a közhatalmi szervekről szól a rendelet. Ilyenkor tekintettel kell lenni a szervezeti felépítésre és a szervezetek méretére is. A feladatot tehát úgy kell kijelölni, hogy az egy tisztviselő által átlátható, átfogható legyen.

A magánszektorbeli adatkezelők kapcsán meghatározott kategóriába tartozó adatkezelők közös tisztviselőjét nevesíti a rendelet, aki értelemszerűen eljárhat a tagok, illetve az egyesület nevében. Közös tisztviselő kijelölését uniós vagy tagállami jog előírhatja, a későbbi jogalkotás a tisztviselők helyzetét tehát még lényegesen befolyásolhatja.

A foglalkoztatás formáját illetően a rendelet szerint a tisztviselő alkalmazott lehet, vagy szolgáltatási szerződés keretében láthatja el feladatait. Itt ismét az értelemszerű terminológiai egyezést kell keresni az uniós terminológia és a magyar jog között, tehát munkaviszony vagy megbízás keretében is ellátható a tisztviselő feladata, ahogyan eddig is ez volt a magyar gyakorlat.

A jogállás fontos jellemzője a nyilvánosság, tehát bárki által megismerhető információ a név és az elérhetőség. Ezt a hatóság nyilván is fogja tartani, a belső adatvédelmi felelősök nyilvántartása tehát feladatként megmarad az ellenőrző szerveknél. Ennek természetesen garanciális jelentősége is van, hogy esetleges panasz esetén a tisztviselő bárki számára elérhető legyen. A panason túl a rendelet az érintettek számára kötelezően elérhetővé rendeli a tisztviselőt akkor, amikor a személyes adataik kezeléséhez és jogaik gyakorlásához kapcsolódóan bármilyen kérdést megfogalmaznak. Ez nem jelenti azt, hogy a tisztviselő a kizárólagos kapcsolattartó adatvédelmi ügyekben, de neki kötelessége az adatalanyok rendelkezésére állni, különösen például adatbiztonsági incidensek esetében.

Az adatkezelő feladatai a tisztviselő munkájának támogatása terén

Az adatkezelő (a foglalkoztató) az adatvédelmi tisztviselőt megfelelő forrásokkal támogatja, hogy feladatait el tudja látni. Ez magában foglalja a szükséges anyagi forrás, megfelelő helyiség, szükség esetén munkatársak rendelkezésre bocsátását. Azt is biztosítani kell, hogy a személyes adatokhoz, valamint az adatkezelési műveletekhez (ezek megtekintéséhez, megfigyeléséhez) hozzáférése legyen. Továbbá biztosítja számára azokat a forrásokat, amelyek szakértői szintű ismereteinek fenntartásához szükségesek. Ezek meglehetősen konkrét elvárások, amelyekből adódik például a munkaidőn belül a továbbképzés feltételeinek megteremtése is.

Az adatkezelő feladata annak szavatolása, hogy a tisztviselő feladatait és kötelezettségeit függetlenül tudja ellátni. Függetlenül látja el feladatait, ez azonban nem jelent felelőtlenséget. A függetlenség azt jelenti, hogy nem fogadhat el senkitől sem utasítást, ennek garantálása az adatkezelő szervezet kötelezettsége. Adatvédelmi ellenőrzési feladatai terén, a jogszerűség megítélése kapcsán tehát még

a szervezeten belül sem utasíthatja senki. Munkajogilag is értelmezhető védettséget jelent a számára, hogy feladatai ellátásával összefüggésben nem bocsátható el, de még csak szankcióval sem sújtható. A szankció természetesen tágran értelmezendő, és minden egyébként járó előny elmaradása is szankciónak tekintendő, amennyiben az a feladatai ellátásával összefüggést mutat.

Nem változtat a rendelet azon a már meglévő magyar szabályon, hanem megerősíti, hogy a tisztviselő a szervezet legfelső vezetésének tartozik felelősséggel.

Az adatvédelmi tisztviselő feladatai

Minden adatvédelmi ügybe be kell vonni a tisztviselőt, még hozzá megfelelő időben. Nem választható el ez a rendelkezés a beépített adatvédelem elvétől, kellő időben és a folyamat kialakítása során nem túl későn kell az érdemi vélemény-nyilvánítást lehetővé tenni. A rendelet sok ponton tesz említést a kockázatokról, a tisztviselő is köteles az adatkezeléssel együtt járó, az érintettek helyzetére vonatkozó kockázatokra tekintettel végezni a munkáját.

A jogszabályokról és az annak alkalmazásához kapcsolódó kötelezettségekről tanácsot ad az adatkezelőnek és az alkalmazottainak.

Ellenőrzi a jogszabályoknak és a belső szabályoknak való megfelelést a személyes adatok kezelése terén. Feladata annak ellenőrzése, hogy a személyzet megfelelő adatvédelmi tudatossággal látja-e el tevékenységét, továbbá a képzést is ellenőrzi. Ezeken túl az ún. kapcsolódó auditokat is ellenőrizheti. A tisztviselő tanácsot ad az előzetes adatvédelmi hatásvizsgálat során, és figyelemmel kíséri a hatásvizsgálat elvégzését.

Nevesített feladata a hatósággal való együttműködés, az előzetes adatvédelmi hatásvizsgálat kapcsán ő a kapcsolattartó a hatóság felé, és bármilyen adódó ügyben konzultációt folytathat a hatósággal.

A rendelet nem tesz említést az adatvédelmi tisztviselőkkal való szakmai kapcsolattartásról, rendszeres konferenciákról. Mivel az a magyar szabályozás, amely szerint a belső adatvédelmi felelősök konferenciáját az adatvédelmi hatóság évente egyszer összehívja, teljesen összeegyeztethető a rendelet szövegével és céljával, ez a fórum várhatóan továbbra is része lesz a magyar jognak.

Az adatvédelmi nyilvántartás jövője ⁹

Az új adatvédelmi rendelet nem tesz említést az adatvédelmi nyilvántartásról, csupán a preambulum szól a korábbi szabályozásról, utalva a 95/46/EK adatvédelmi irányelv előírására, valamint az azt a tagállami jogokba átültető nemzeti szabályokra.

A (89) preambulum bekezdés szerint a „megkülönböztetés nélküli általános jellegű értesítési kötelezettségeket meg kell szüntetni, és olyan hatékony eljárásokkal és mechanizmusokkal kell felváltani, amelyek az adatkezelési műveletek azon típusaira összpontosítanak, amelyek a jellegüknél, hatókörüknél, körülményeiknél és céljaiknál fogva a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve valószínűsíthetően magas kockázattal járnak”. Az általános kötelezettséget tehát a speciális esetekre irányadó szabályozás váltja fel. Ilyen adatkezelések lehetnek például azok, amelyek új technológiák alkalmazásával járnak, vagy új típusú adatkezelésnek minősülnek.

A rendelet elismeri, hogy az általános bejelentési kötelezettség „igazgatási és pénzügyi terhekkel jár, azonban nem minden esetben járul hozzá a személyes adatok védelmének javításához”.

Az várható tehát, hogy a központi nyilvántartás minden tagállamban megszűnik. Ennek hátterében áll az a megfontolás is, hogy az Európai Gazdasági Térség területén a személyes adatok szabad áramlását biztosítani kell. Amennyiben az adatkezelés kapcsán az adatok szabad áramlása nem merül fel, elképzelhető, hogy marad tagállami mozgástér a szabályozás alakításában, és az állami-önkormányzati szektorra nézve valamilyen regisztrációs kötelezettség továbbra is fennállna. Például a népszavazások kapcsán ez a jelenleg az adatvédelmi hatósághoz telepített regisztrációs feladat várhatóan összhangban lesz az adatvédelmi rendelettel.

A rendelet több ponton rögzít regisztrációs feladatokat, amelyeket a hatóságnak kell majd ellátnia. Így az adatvédelmi tisztviselők nevét és elérhetőségét nyilván fogja tartani. Az adatvédelmi incidensekről nyilvántartást fog vezetni, ahogyan az előzetes adatvédelmi hatásvizsgálatokról is. A harmadik országba irányuló adattovábbítások kapcsán is lesz regisztrációs feladata bizonyos eltérések alkalmazása esetén. Az adatvédelmi hatóság által kezelt központi regiszter része marad tehát a szabályozásnak, de annak adattartalma bizonyosan változni fog.

---

⁹ Kapcsolódó joganyag: a rendelet (89) preambulum bekezdése